

Arrest

nr. 126 658 van 3 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 20 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. LENTZ loco advocaat D. ANDRIEN en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde niet te weten welke nationaliteit u heeft en afkomstig te zijn uit het dorp Beluku. Uw etnische origine is u niet bekend.

Uw vader is imam en verwachtte dat u hem in die hoedanigheid zou opvolgen. U wilde echter verder studeren en ingenieur worden. Uw moeder steunde u daarin en liet u studeren. Uw moeder overleed toen u 12 was. Uw vader wilde niet langer uw schoolkosten betalen. U ging 2 jaar lang niet naar school. Op uw 14de-15de had u een relatie met M. (...), een schoolgenote. Op uw 16de besloot u homoseksueel te worden omdat u geld nodig had voor uw verdere scholing. Er kwamen

regelmatig buitenlanders naar uw dorp, om er watervallen te bezoeken. U had dan telkens tegen betaling seks met hen in een guesthouse in het dorp. Eind vorig jaar vernam uw vader dat u homoseksueel was. Hij bedreigde u met een kapmes en zei dat hij u zou doden. Hij stopte vergif in uw eten en eiste dat u het huis zou verlaten. De andere dorpelingen sloegen u en bonden u ook vast. U zocht overdag elders onderdak en keerde 's nachts naar uw huis terug, wanneer uw vader niet thuis was. Op een dag ontmoette u een blanke man, met wie u seks had en een relatie begon. U vertelde hem over uw moeilijke situatie en hij zei dat hij u zou helpen. Op een dinsdag in mei 2014 nam hij u mee naar een luchthaven, van waaruit u een vliegtuig nam met bestemming België. In België aangekomen zei de man dat u op hem moest wachten, maar hij kwam niet terug. U vroeg op 19 mei 2014 asiel aan op de luchthaven van Zaventem.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u vanaf het begin van uw asielprocedure geweigerd heeft om te onthullen welke nationaliteit u heeft en eveneens weigerde informatie te geven over uw achtergrond, over uw land van oorsprong en over uw reisweg, hetgeen wijst op een gebrek aan medewerking.

U gaf noch bij het indienen van uw asielaanvraag (bijlage 25), noch tijdens het gehoor door de DVZ, noch in de vragenlijst van het CGVS, noch tijdens het gehoor door het CGVS uw nationaliteit prijs. Tijdens het gehoor door het CGVS verklaarde u niet te weten welke nationaliteit u heeft of uw ouders hebben (gehoor CGVVS, p. 6-7), uw etnische origine niet te kennen (gehoor CGVS, p. 5) en enkel Engels (gehoor CGVS, p. 5) en geen lokale taal te spreken (gehoor CGVS, p. 6).

U verklaarde verder dat u afkomstig bent uit het dorp Beluku, maar u zei de naam niet te kunnen spellen (gehoor CGVS, p. 3); u stelde niet te weten welk de dichtstbijzijnde stad is van Beluku; u stelde geen steden te kennen in uw land van oorsprong (gehoor CGVS, p. 3); u verklaarde dat ze in uw land van oorsprong enkel Engels spreken (gehoor CGVS, p. 6); u stelde de lokale munteenheid van uw land niet te kennen (gehoor CGVS, p. 11); u beweerde de president van uw land niet te kennen (gehoor CGVS, p. 16); u kon de vlag van uw land niet beschrijven en u kon tot slot niet zeggen of er verkiezingen zijn geweest in uw land (gehoor CGVS, p. 18).

Daarenboven kon u niet preciseren in welke luchthaven u op het vliegtuig stapte (gehoor CGVS, p. 7), noch beweerde u te weten of het vliegtuig onderweg een tussenstop maakte (gehoor CGVS, p. 7).

Deze bevindingen wijzen er duidelijk op dat u niet wil onthullen uit welk land u afkomstig bent.

Uit de vaststelling dat u op andere vragen die niet naar uw land van oorsprong peilden vlot antwoord gaf (zie gehoor CGVS), dat u aan het einde van het gehoor door het CGVS verklaarde alle vragen te hebben begrepen (gehoor CGVS, p. 18) en dat u tijdens het gehoor ook bevestigend antwoordde toen u gevraagd werd of u begrepen als 'tribe' (gehoor CGVS, p. 6) en 'law' begrijpt (gehoor CGVS, p. 16-17), mag van u verondersteld worden dat u zou weten welk uw land van oorsprong is, welke etnische origine u heeft en dat u enkele basisvragen over uw land zou kunnen beantwoorden. Temeer omdat u verklaarde tot het 5de jaar middelbaar naar school te zijn gegaan (gehoor CGVS, p. 7). Toen u op het einde van het gehoor door het CGVS door de PO werd gezegd dat het niet onthullen van uw nationaliteit het onmogelijk maakt om te beoordelen of u een risico loopt bij terugkeer naar uw land, hulde u zich in stilzwijgen (gehoor CGVS, p. 18).

Door uw ware nationaliteit, herkomst en achtergrond te verhullen maakt u het de asielautoriteiten onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

Daarenboven kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u homoseksueel geaard bent.

Met betrekking tot uw ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid kan het volgende worden opgemerkt. U stelde 'besloten' te hebben om homoseksueel te worden; u preciseerde dat u zich prostitueerde omdat uw vader u niet langer sponsorde en dat u dit deed om in uw levensonderhoud en dat van uw broer te voorzien (gehoor CGVS, p. 8-9). U verklaarde dat u zich niet langer zou prostitueren als u financiële steun zou hebben of als uw vader u zou sponsoren (gehoor CGVS, p. 9). Deze voorstelling van zaken wijst er duidelijk op dat u niet zozeer homoseksueel geaard bent, maar dat u ervoor opteerde om tegen betaling seks te hebben met mannen om in uw levensonderhoud en dat van uw broer te kunnen voorzien. Uw verklaring dat u verliefd bent geweest op uw vriendin, M. (...), maar nooit verliefd was op een man/jongen (gehoor CGVS, p. 14) bevestigt het vermoeden dat u niet homoseksueel geaard bent.

Uw verklaringen over het feit dat u zich prostitueerde zijn bovendien volstrekt niet overtuigend. Gevraagd met hoeveel mannen u seks had, kon u dit zelfs bij benadering niet preciseren (gehoor CGVS, p. 9). U verklaarde dat u de (blanke) mannen met wie u seks had ontmoette aan de

watervallen in uw dorp (gehoor CGVS, p. 9-10). Op de vragen naar de manier waarop u hen benaderde en hoe u wist dat ze gay waren, antwoordde u erg ontwijkend 'we hadden een conversatie' 'we zwommen' (gehoor CGVS, p. 10). Gevraagd waarover die conversaties dan gingen, antwoordde u dat u dat niet kan zeggen ; dat het te lang duurt om dit allemaal te vertellen (gehoor CGVS, p. 11). U verklaarde verder dat u met deze mannen seks had in een guesthouse in uw dorp, maar u bleek de naam van dit guesthouse vreemd genoeg niet te kennen (gehoor CGVS, p. 11). Bovendien is het erg bedenkelijk – gezien het verbod op homoseksualiteit dat volgens u in uw dorp heerst (gehoor CGVS, p. 8) - dat u uitgerekend met de blanke mannen met wie u seks had naar een guesthouse in uw dorp zou zijn gegaan en niet naar een andere plaats. Gevraagd of de mensen zich geen vragen stelden over het feit dat u altijd met mannen naar dat guesthouse ging, antwoordde u dat u het niet weet (gehoor CGVS, p.15). Van iemand die beweert dat het verboden is in zijn dorp om homoseksueel te zijn zou men toch meer voorzichtigheid verwachten en zou men ook veronderstellen dat hij alles in het werk zou hebben gesteld om te vermijden dat hij van homoseksualiteit zou worden verdacht. U kon overigens ook niet preciseren hoeveel keer u naar het guesthouse ging (gehoor CGVS, p. 15-16).

Voor wat betreft uw eerste homoseksuele ervaring kan het volgende worden opgemerkt. U verklaarde dat u 16 was toen u voor het eerst seksuele betrekkingen had met een man. U verklaarde dat hij blank was (gehoor CGVS, p. 12). U bleek zijn naam niet te kennen en zelfs niet te weten of de man oud of jong was (gehoor CGVS, p. 12). Op de vraag wat u nog van hem weet, antwoordde u 'niets' (gehoor CGVS, p. 12). Gevraagd of u zich uw eerste seksuele ervaring met een man niet meer kan herinneren, antwoordde u 'Nee' (gehoor CGVS, p. 12) . Op de vraag hoe u erbij kwam om voor het eerst seks te hebben met deze man, antwoordde u dat jullie films bekeken, maar u zei dat u niet kon zeggen wat voor films het waren of wat er in die films gebeurde (gehoor CGVS, p. 13). Gevraagd of het films waren waarin mannen seks hadden, antwoordde u het niet te weten (gehoor CGVS, p. 13). Dergelijke vage verklaringen over uw eerste homoseksuele ervaring overtuigen volstrekt niet, vooral omdat men zou kunnen veronderstellen dat een dergelijke ervaring toch zou bijblijven, gezien het uw eerste keer was en gezien het zich zou hebben voorgedaan in een context waar homoseksualiteit verboden was.

Voor wat betreft de man waarmee u een relatie had en die u naar België hielp te komen kunnen volgende bemerkingen worden gemaakt. U verklaarde dat hij blank was, maar zijn naam niet te kennen (gehoor CGVS, p. 4-5). U bleek niet te weten uit welk land hij komt en of hij kinderen heeft (gehoor CGVS, p. 5). U kon niet preciseren hoelang u een relatie met hem had (gehoor CGVS, p. 13). U wist niet of hij moslim was (gehoor CGVS, p. 16). Nogmaals gevraagd wat u van deze man weet, antwoordde u 'ik weet niets van hem'. Het is niet aannemelijk dat u van deze man, met wie u een relatie beweerde te hebben en die u naar België zou hebben gebracht, enkel zijn huidskleur kon beschrijven en verder volstrekt niets over hem zou weten.

Uit dit alles blijkt dat u noch uw homoseksuele geaardheid, noch uw bewering dat u als homoprostituée werkte, aannemelijk wist te maken.

U legde geen enkel document voor om uw identiteit, nationaliteit, reisweg of vervolgingsrelaas te staven.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar uw land van oorsprong een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' volgens de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het rechtsbeginsel van het recht op verdediging en op tegenspraak en van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

2.2.1. De Raad wijst verzoekende partij er vooreerst op dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele, maar een administratieve procedure betreft. Op het administratiefrechtelijk vlak zijn de rechten van verdediging enkel van toepassing op tuchtzaken en derhalve niet op de beslissingen die door de commissaris-generaal worden genomen in het kader van de voormelde wet van 15 december 1980 (RvS 4 april 2007, nr. 169.748; RvS 5 februari 2007, nr. 167.474; RvS 12 januari 2007, nr. 166.615). Verder bestaat er voor de commissaris-generaal geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoekende partij niet aantoonde hoe hij een recht van verdediging kan

genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Bovendien schrijft geen enkele rechtsregel voor dat de commissaris-generaal de asielzoeker op voorhand dient te confronteren met de informatie op grond waarvan hij voornemens is de bestreden beslissing te nemen.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partij meent dat artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen door verwerende partij werd geschonden. Verwijzend naar de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen, stelt verzoekende partij dat onjuiste verklaringen op zich onvoldoende zijn om de status te weigeren en dat de verklaringen van de asielzoeker dienen geïnterpreteerd te worden in het licht van de omstandigheden van diens dossier.

Verder meent verzoekende partij nog dat verwerende partij een manifeste appreciatiefout begaat door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoekende partij te weerhouden.

2.2.3.2. De Raad bemerkt dat artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het volgende bepaalt:

“De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen :

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de asielzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de asielzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;

d) de vraag of de asielzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren.”.

In casu werd door verwerende partij vastgesteld dat verzoekende partij vanaf het begin van haar asielprocedure geweigerd heeft om te onthullen welke nationaliteit zij heeft en eveneens weigerde informatie te geven over haar achtergrond, over haar land van oorsprong en over haar reisweg, hetgeen wijst op een gebrek aan medewerking en hetgeen de asielautoriteiten bovendien onmogelijk maakt te oordelen of er, wat verzoekende partij betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming. Daarenboven is verzoekende partij er geenszins in geslaagd haar homoseksuele geaardheid en haar bewering dat zij als homoprotitué werkte aannemelijk te maken, gezien haar ongeloofwaardige verklaringen daaromtrent. Gelet op het voorgaande, beslist verwerende partij dan ook terecht dat aan verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus niet kunnen worden toegekend. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op

het Commissariaat-generaal d.d. 3 juni 2014 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, hierbij bijgestaan door haar advocaat. Gezien verzoekende partij echter vanaf het begin van haar asielprocedure geweigerd heeft te onthullen welke nationaliteit zij heeft en geweigerd heeft informatie te geven over haar achtergrond, over haar land van oorsprong en over haar reisweg, kan zij verwerende partij bezwaarlijk verwijten geen rekening te hebben gehouden met *“alle relevante feiten in verband met het land van herkomst”, “informatie over de vraag of de asielzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden”* en *“de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd”*, daar verzoekende partij weigert informatie te geven over haar achtergrond en weigert haar land van herkomst te onthullen ten aanzien waarvan haar vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade dient te worden beoordeeld, waardoor verzoekende partij het zelf onmogelijk maakt dat rekening gehouden wordt met haar achtergrond en met de situatie in haar land van herkomst. De Raad wijst er desbetreffend op dat elke kandidaat-vluchteling gehouden is zijn volledige medewerking te verlenen aan de overheid die zijn asielaanvraag behandelt, hetgeen onder meer inhoudt dat hij alle gegevens vermeldt die dienstig zijn voor het onderzoek, de waarheid dient te vertellen en geen valse verklaringen mag afleggen (RvS 18 maart 2004, nr. 129.344).

Voor wat betreft het argument dat verwerende partij steeds de meest nadelige interpretatie zou hebben weerhouden, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft daar verzoekende partij niet aantoonde welke elementen volgens haar voor interpretatie vatbaar waren en waar een andersluidende interpretatie van verwerende partij tot een andere beslissing zou hebben kunnen leiden.

2.2.4.1. Betreffende de opmerking van verwerende partij dat verzoekende partij vanaf het begin van haar asielprocedure geweigerd heeft om te onthullen welke nationaliteit zij heeft en eveneens weigerde informatie te geven over haar achtergrond, haar land van oorsprong en over haar reisweg, hetgeen wijst op een gebrek aan medewerking, stelt verzoekende partij dat het niet correct is dat zij niet zou willen onthullen uit welk land zij afkomstig is en dat het zo is dat zij zich niet meer kan herinneren van welk land zij afkomstig is. Waar verwerende partij stelt dat de asielautoriteiten onmogelijk kunnen oordelen of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, merkt verzoekende partij op dat verwerende partij nochtans een vermoeden heeft omtrent haar nationaliteit, waarbij verzoekende partij verwijst naar de opmerking van de *protection officer* dat haar naam voorkomt in Sierra Leone. Gezien de vermoedens van verwerende partij dat verzoekende partij afkomstig is uit Sierra Leone, en gezien homoseksualiteit in Afrika niet is toegelaten, diende verwerende partij minstens een psychologisch onderzoek te voeren omtrent de reden waarom verzoekende partij geen herinnering van haar land van herkomst heeft, alvorens onterecht te concluderen dat verzoekende partij niet wil onthullen uit welk land zij afkomstig is en dat het voor de asielautoriteiten onmogelijk is om te oordelen of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

2.2.4.2. Waar verzoekende partij stelt dat zij zich niet kan herinneren van welk land zij afkomstig is, meent de Raad vooreerst dat verwerende partij in de bestreden beslissing terecht stelt dat van verzoekende partij verondersteld mag worden dat verzoekende partij zou weten welk haar land van oorsprong is, welke etnische origine zij heeft en dat zij enkele basisvragen over haar land zou kunnen beantwoorden, daar verzoekende partij op andere vragen die niet naar haar land van oorsprong peilden vlot antwoord gaf, zij aan het einde van het gehoor door het CGVS verklaarde alle vragen begrepen te hebben, zij tijdens haar gehoor ook bevestigend antwoordde toen haar gevraagd werd of zij begrepen als ‘tribe’ en ‘law’ begrijpt en gezien zij verklaarde tot het 5^e jaar middelbaar naar school te zijn gegaan. Gelet op het feit dat verzoekende partij zich diverse zaken uit haar verleden wel bleek te herinneren (naam van haar dorp, dag waarop ze Beluku verliet, naar welke school zij ging, de problemen die zij kende in haar dorp, ... (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 03/06/2014)), maar op de vragen die peilden naar haar land van oorsprong consequent “ik weet het niet” antwoordde, blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij duidelijk dat zij bewust weigert haar land van herkomst te onthullen, waardoor verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij zich haar land van herkomst niet meer zou *“herinneren”*. De opmerking van verzoekende partij dat verwerende partij een psychologisch onderzoek had moeten voeren naar de reden waarom verzoekende partij geen herinnering van haar land van herkomst heeft, is dan ook niet dienstig. Bovendien wijst de Raad verzoekende partij erop dat noch de commissaris-generaal, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de

bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Door verzoekende partij wordt geen enkel medisch attest bijgebracht waaruit blijkt dat haar cognitief geheugen dermate is aangetast waardoor zij niet in staat zou zijn zich haar land van herkomst te herinneren.

2.2.5.1. Inzake de motivering van verwerende partij dat verzoekende partij noch haar homoseksuele geaardheid, noch haar bewering dat zij als homoprostituë werkte, aannemelijk wist te maken, stelt verzoekende partij dat zij omtrent haar homoseksualiteit wel degelijk aannemelijke verklaringen heeft afgelegd en betoogt zij dat verwerende partij bovendien niet veel vragen aan haar heeft gesteld over haar homoseksualiteit en over het feit dat zij zich prostitueerde. Er is dan ook onvoldoende informatie in het administratief dossier om een beslissing te kunnen nemen.

2.2.5.2. De Raad merkt op dat verwerende partij in haar beslissing op uitvoerige wijze uiteenzet waarom zij noch de door verzoekende partij beweerde homoseksuele geaardheid, noch de bewering van verzoekende partij dat zij als homoprostituë werkte, geloofwaardig acht. Het louter tegenspreken van deze conclusie door te stellen dat zij wel degelijk aannemelijke verklaringen heeft afgelegd over haar homoseksualiteit volstaat niet om de verschillende motieven, die geleid hebben tot het voormelde besluit, in een ander daglicht te stellen. Verzoekende partij dient hiertoe concrete argumenten aan te brengen, alwaar zij op bovenstaande wijze in gebreke blijft.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij door verwerende partij uitvoerig bevraagd werd omtrent haar homoseksualiteit en over haar werk als homoprostituë (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 03/06/2014, p. 8-17), waardoor de opmerking van verzoekende partij dat haar niet veel vragen werden gesteld over haar homoseksualiteit en over het feit dat zij zich prostitueerde feitelijke grondslag mist.

2.2.6.1. Verzoekende partij voert ten slotte nog aan dat zij verteld heeft dat haar vader imam is en dat deze van verzoekende partij verwacht hem in die hoedanigheid op te volgen. Verzoekende partij heeft dit echter geweigerd. Verwerende partij heeft echter geen vragen over dit probleem gesteld en heeft deze vrees van verzoekende partij niet onderzocht. Wederom bevat het administratief dossier hieromtrent voldoende informatie om hierover een beslissing te nemen.

2.2.6.2. De Raad stelt vast dat door verzoekende partij verklaard werd dat haar vader weigerde haar opleiding te betalen omdat hij wilde dat verzoekende partij hem opvolgde als imam, waardoor verzoekende partij zich genoodzaakt voelde zich te prostitueren teneinde haar opleiding zelf te kunnen betalen (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 03/06/2014, p. 8). Gezien er aan de door verzoekende beweerde homoseksuele geaardheid en aan de bewering van verzoekende partij dat zij als homoprostituë werkte echter geen enkel geloof kan worden gehecht omwille van haar ongeloofwaardige verklaringen daaromtrent, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door verzoekende partij beweerde reden waarom zij zich noodgedwongen diende te prostitueren, met name het feit dat haar vader weigerde haar opleiding te betalen omdat hij wilde dat verzoekende partij hem opvolgde als imam. Verzoekende partij heeft haar bewering dat zij door haar vader verplicht zou worden hem op te volgen als imam dan ook niet aannemelijk gemaakt. Daarenboven dient te worden onderstreept dat verzoekende partij, door haar ware nationaliteit, herkomst en achtergrond te verhullen, het de asielautoriteiten onmogelijk maakt te oordelen of er omtrent de door haar beweerde verplichte opvolging van haar vader als imam, indien hieraan geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

2.2.7. Uit de vaststelling dat verzoekende partij het de asielautoriteiten onmogelijk maakt te oordelen of er, wat haar betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming door haar ware nationaliteit, herkomst en achtergrond te verhullen en dat verzoekende partij bovendien noch haar homoseksuele geaardheid, noch haar bewering dat zij als homoprostituë werkte, aannemelijk wist te maken, kon verwerende partij terecht besluiten tot het niet toekennen van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus voorzien bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van

verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT